

KÄMPE, BÖRK, ISAK, WIDMAN, JOHAN,
ADELCRANTZ, GÖRAN JOSUÆ

Lykko-pris, på Hans Kongl. May: . . .
Carl dän XI. Swärjes Götes åg Wändes
konungs högst-lykkelige öfwerlefde
födelse dag, såm är den 25 nov. 1689 i
aldradiupaste underdånighet af dän
Swänska theatern

[1689]

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

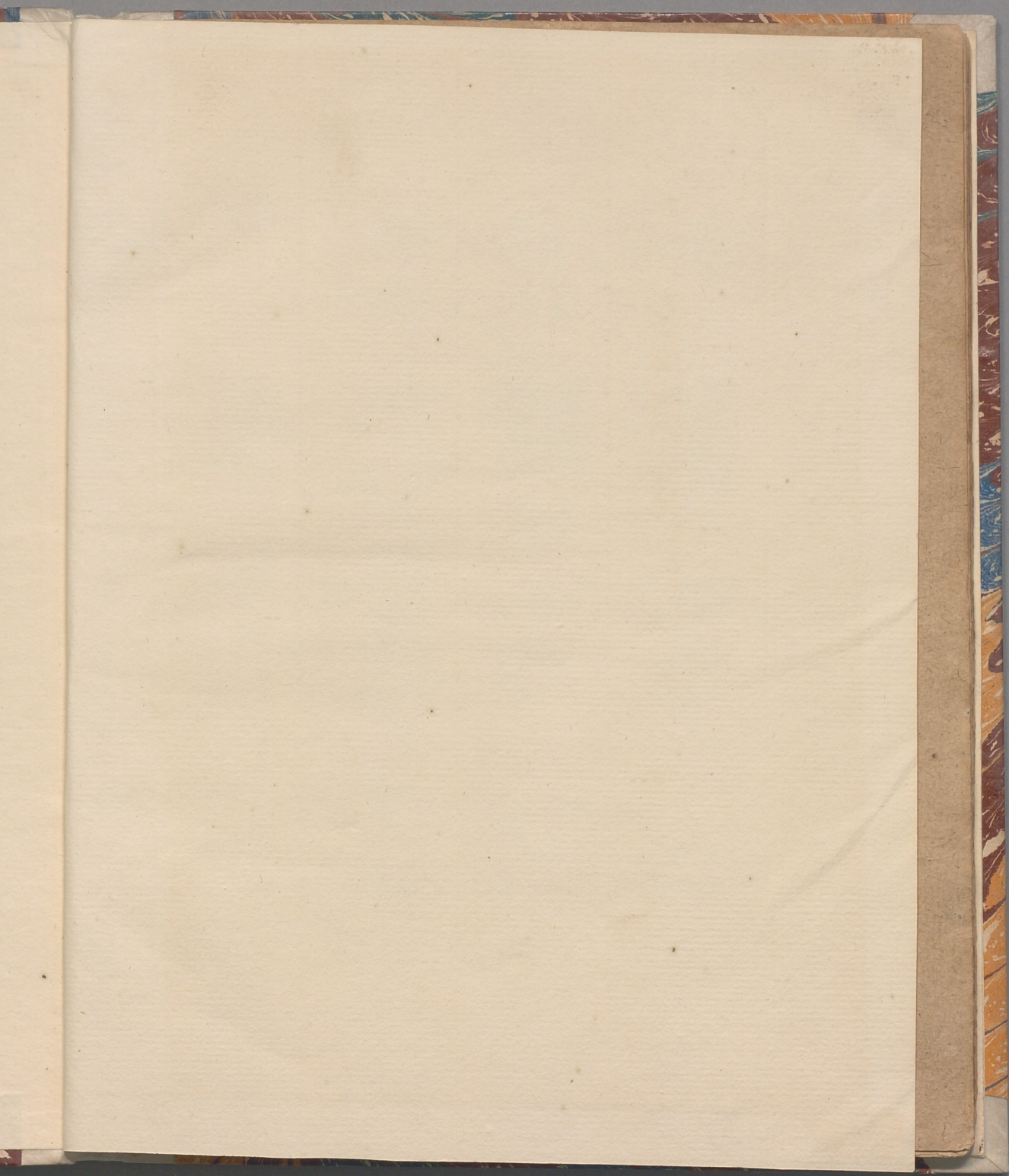

Tab. 1700.
Kitt. Sv.
De ann.

F 1700

2188

Af Ta. Bork, J. Widman o. G.J.T. Adelerantz

I detta ex. finnes det tillagda 5^e inträdet
i 3^e öppningen; således 2 olika med samma
nummer.

Lykko = Kris/

På

Hans Kongl. May:

Dan Stormægtigste og Aller-
nådigste/

G A R D

Dan XI.

Swärjes Botes og Bändes
Konungs Högst-loffelige öfwerlefde
Födelse Dag/sam är den 25 Nov. 1689.

Udradiupaste Underdånighet

af

Dan Swänsta Theatern

Dansat og anstält.

STÅRKHOLM / Trykt af David Rämpe.

Dänn Stormåktigste / Hög-
borne Försten og Herrn / Herr

C **A** **R** **L**

Dänn XI.

Svärjes Botes og Råndes
Konung / Stor-Förste til Svinland / Hertig
uti Skåne / Estland / Lifland / Carelen/
Brehmen / Berden / Stettin-Commern /
Lassuben og Wänden / Förste til Rügen/
Herre öfwer Ingermannland og Wis-
mar ; Sa og Pfalz-Brefve wid Rhein
i Beyerne / till Büllich Plebe og
Bergen Hertig / ic.

Wdranädigste Konung.

Stormättigste / Allerna-
digste Känning.

DEn åstundan at giöra vår
tyrdsama Sagnad ett Nöye / hafwer
omsider hos oss således all twisfwel
öfwerwunnit ; At wi nu för Eders
Kongl. Mayst. ha dristat oss med det-
ta wårt ringa Lycko / Prijs uti diu-
diupest Unerdånighet at framkomma : Swilket i An-
sende till Eders Kongl. May:z Höghet ingen Likheet
hafwer / doch likwål förmedelst des nådigste Anstrå-
lande bekommer sin Annemlighet. Aldenstund wår
Minerva ehuru hon sig har welat yttra / måste dåck är-
känna sin Öformögenhet at wardigt bemöta den högt-
önsketige Dagens Upprinnelse / hwilken hela det Swea

Riket med hiert-föreente Cyckonskningar påhälsa. Tack
des mindre såsom wi hafwe en tid tilförende det hug-
nelige Amne wid vår Theaters Opnande förestält; så
ärna wi och till Slut af vårt Skado-Spel det wärd
berömda Namnes Ihugkommelse/under hwilket/ nåst
Guds/wårt Fädernesland blomstras / i underdånig
Byrdnad sira. Och fördenkul intet heller förmo-
da/ än at Eders Kongl. Mayst. tacktes vår tropisch-
tigste Wälmeningz Prof. allernådigst anse/ effter wi
intet något annat i vår Förmåga hafwa än åstwen det-
ta/ som wij nu besegla med en hiert-innertlig åck under-
dån Tidsniskan/ för Eders Kongl. May:z långa Lycka
og städigtwarande Wälgång/ under hwilkens Nådes
Skugga wi åstwen fördrifstat åz i allerdiupaste Under-
dånighet utropa og bekwäda

Eders Kongl. May:z
Vår Allernådigste Konungz
Högst Wälleste Gødelse Dag.

2f

Vår Swänste Theater,

SÖNSTA ÖPNINGENS.

Första Inträde.

Zwänne Herdar/ Zwänne Wall-Nymphes.

Theatren något skumm föreställer en
Hafs-Strand/wed hwilken desse sitta i en särdeles
Gudlighet begrepne/ öfwer dånlyfka ätt Wälgång/
säm dån klara Solen mäd sin Uppgång på dånna til-
fundande dagen har dån för 34 År sådan til-
bringat/ v:brista omsider rätt i Bryningen mäd så-
dane Ord,

Må i war Glädie-Dag äf Mattens wälde släffa ?

Nå äj dån renalukt / säm klara Luftten gjer/

Dån Sälhet hwar uti wärllyfki Land dät ler/

Förtärta Sönnen äf ätt Sälheten äf wälka?

Si! hiärtans wakkert nu/ hur säm Aurora sårgar/

Dät nedra Himblens blå/ ätt Naccen mäd sin Wakt

Mäst säm hon skrider äpp klar lämna Himblens Trakt/

Mösi för dån Purpur sig uti silt Mörtter bärga !

Ätt dån äf oft trefali wäl dån ägte Sveda-Tunga/

Ätt Maros söta Stald at sagna dånna Dag/

I hwem sö, ogement wät Himmel har behag/

Då skull vårt Underdån måd högge Stämmor stunga/
 Då skull vårt Sinne bild mot inre Tankan swara/
 Då skull af Fogen af syne lært wårt Wett åll Snitt/
 Då skull ett Afmound stå i wår Förundran still/
 Allt Tungan lyfflig Ord måd Lyffkos Dagen para.
 Wån bære att önska dät wi aldrig måtta winna/
 För Himblen är dät nog, när Tankan hon är god/
 Fast Talet flyer äi af Skalders Mårg åll Blod/
 Lär dät Enfaldighet ibland gott dömmne hinna.
 Wår Byrdna gidret ju at wi åll så betwåda/
 Dät lius wår Horizont behagligt tåtker ann/
 Dät lius på hwilket först här i wårt Fosterlann/
 Allt Lust börjat sig i sälla Kläder klåda/
 Då för en Is Klådd fräst åll mörka Skiffnings-öden/
 För en osäker Sol från Målnens dristighet/
 Äf flarnar up en Dag måden ny Lufflighet/
 En Sol wår Norden då upgitt i dyster Nöden
 Hwars Strålars lifwand Eid sig obehindra breda
 Inkring wår Wände Punkt, åll hwad sām kallas döde/
 Hwad Swerie ammat har åll på sin Grund upföde/
 De måd sin Himbla Krafft från Dyls Stårten freds/
 Wån Mårgon Kåonan stals på Fästet nu framstrider/
 Ät måd sin pyrdna gide af Prof af dånne Dag/
 Sig då wår tunga still! åll hör med hwad Behag
 Hon sig åll Wagnen sin ifrån sin Hwila wrider.

SÖXSTA ÖPNINGSBENS

Andra Inträde.

Twånne Herdar, Twånne Wall Nymphes
 Aurora.

Mårgonrådnan hlärtans glad skyndar sig at
 ge Plassen fri at dan upstigande Phæbus, hwars
 ankomsf

antomst/ som hon sielf mer änn allt annat skattade/
upmuntrar hon ätt till d. is sagna alla ring i följande
Sonetto.

AURORA.

Wad hjärt hwad lusfigt skull förmå mitt Sinne råda/
Att äi på dänna Dag min I änsi förrätta wäl/
Tro Cephalus fast du änn ägde all min Själ/
Kan sådant dätta Lius äi hindra mig att båda/
Ty öwer makten stälst ha Norden däd benäda/
Ätt till des sika gjort Aurora. stälwer Träl/
Dän klara Phoebus sän mig följher uppå häls/
Wad honom lærer I däs Sälhet så att skada.
Upp upp mitt Fiäder. Säl! Er gläder emot Dagen/
Upp lät hwar lummig kwist siet wakra kwitter ha
Ätt I förnuff ige lät dän Naturl. Lagen
Till inbörds siet i Frögd Er Klämpns winna sta.
Lät si! hwem snabbast är sin Sälhets dag att frynda/
Jag måste hädan mig för Phoebi Strålar stonda.

SÖRSÄ ÖPNINGS

Tredje Inträde.

Triton, Neptunus, Sallacia, Echo;
Ewänne Herdar/ Ewänne Wäll. Nymphes,
Syra Sirener.

Kätt wold Solen stillet sig äpp öfwer Hof. wet
anställ. S en Music af Fleuter då Triton äg blåser
tillsammans sina Hjordar. Sirenerna straxt kasta
sig upp ur Böllian ätt begynna att sunga äg spela
att Echo instämmer. Neptunus på sin Enakts
wagn mäd Sallacia lemnar sin Goffel ätt undrar här
uppå. Sallacia aldeles fången af deras söta sång
somnar

såmnar Neptunus i Sammen. När De stungit ut beo
römmar Dän Neptun? för sin Wyrdna emot dänna
Solen/ säjer sig ätt willia sina Stögar till däs
Läf straxt låta hopakalla.

Sirenerne Siunga.

Verfus 1.

Si gler Triton äß ett Minne/
Äff sitt wälla Horne Ljud/
Hur wärt ätt/ wär Hug ätt Sinne
Mäst bekwäda Himblens Bud.

Hur mäd dätta Ljuset dagas/

Ätt äi på nåns Dumbhet flagas/

Wi ska mäd en wyrdksam Dille/

Wisa äfwen äg wär Plikt.

ECHO

Äg wär Plikt.

2.

Ätt / låt äß då fritt upstiga/

Mäd wär Säng till ätt Behag/

Låt äi någon af äß tuga/

På så All-män Sällhets Dag.

Uppå hwem dän kalla Norden/

Äc så trefalt lökligt worden/

Uppå hwem en Nyer Sol

Börjat gjöra Säll wär Pol.

ECHO

Säll wär Pol.

3.

Hon äc Dän sän har förstwarat/

Äß ätt wärt/ äg gjöret änn/

Hon

Hon är Dän såm ha bewarat
Landets Frukt äff Landets Männ
Under Hännens hufwa Slugga
Nådes Dräppar neder dugga/
Under Hännens runda Krets
Sågnas Norden mångeleds/

ECHO

Mångeleds.

4.

Wäl så länge hon äff gläder
Här uti wår luumma Alf/
Eol tåmfer då sin Wäder/
Böllians Swall Neptunus stälf.
Sifken leter frött äff spritter/
Wattnet ligger klart såm glitter.
Tritons Boskap gå här frött/
Nytia säkert hwar en sitt/

ECHO

Hwar en sitt.

5.

A W! om wår lycka ömma/
Låt äff önska måd hwar ann/
Att Dås Scralar aldrig gömma/
Mörker aller Månen kan.

XII

Att däs Eld han aldrig släffes/
Mån hä Jord ätt Himmel tälles/
Till sin senna Nedergång/
Dan wt önska hädan lång.

ECHO

Hädan lång.

NEPTUNUS.

Att wäl mitt wackra Fält/ säm sä hä Himblen tjänat/
Sä äfwen sungit att Sallacia hon hör
Wig sämnat i min Jamn ätt willa Böllians Far/
Ha glömt sin Gaffel ätt där till sin dron länat.
Att I säm sunnit hä Er del ätt nögdä wänig/
I Waternens Wägor säm till Nordens Strander står/
I wet ätt prisa dän/ säm öfwer Stranden rår/
Ätt under Solens Namn befrynda Er däs Ränung/
Jag swär wd wälder mitt ätt hwad säm Bölljan äger/
Att jag till Nordens tjänst i ädd Eder mig hä part/
Att ingen Storm äll nöd skal hotsa deras fart/
Att hamnen ska bli däs när Sjön blit ändras läger/
Hwad namn säm Häfwer hä af en försälig fara/
Ätt stälta Böllfors brus ätt Störms ostadighet/
Ska bli däs Fiende/ män däm äi till föreret
Sant / på däs Lyftos/ Dag de ord män mina wata/
Wälann jag wil rätt nu min Sjögär hopakalla/
Att off sä nattens Fält må sira denna Dag/
Att säm hä Himblens är ätt Jordenes behag/
Mä wi mädd dumhet äi bli skilde från dem alla.

FORSEY ÖPNINGS

Flerde Inråde.

Twänne Herdar/ Twänne Ball-Nymphes.

Däse som nu i medlerid hä hört ätt skadat
dänna lufslighet beghnna nu äfwen at effieranta
pa

på hward sätt de bäst kunna sin skyldna till himblens
Behag aflägga stiga up aff Marken.

An något / Kära säj mitt wackra Herde-föllie/
Bemanna mera äf än detta ljus ha gier!
Som mäd så ärsam ditt tog affted ifrån Böldjan/
Ätt gillt sän banan sin på Himblens säste sort.
Gå/ gå ätt Ewigt lys mäd dina rena Strålar/
Gå upp äg jaga bärt all mörka Angslars skyr.
Dän nst af Gudlighet säm nu wär Kinder målar/
Din Upp: ätt nedergång tro frist han räknar dyr
Säll Nordens alt! säll wi så länge dänne Solen/
Ät till wär storsell ätt dän tunga spiran satt/
Säll mädan äf Kung CARL han sitter uppå stolen/
Dä har bä hög äg läg en oförfalskat Käte/
Dä sä de höga nit äg wi wärt ringa syta /
Dä sä wi sätre gå mäd wära Lam äg sätr/
Äg intet afwund kan mer gödra än fört: yta
Pä dät at endast äf sä wäl äg lyktligt går /
Si dänne dagen mä wi dä wäl billigt sira/
Pähwem wär lycka först säg wärldens klara lius
Pä hwem aff Himlen bles stadfästiat nordens spira/
Äg mäd en stälpe stödde dät nordiska Konga-hus
Stiönt stälte: wipen wär äj hinner dät behaget/
Som Harp- och Luteklang fast sängen är gemen
Sä fodras äg äj mer hållst nu af dära laget/
Än Hugem äfwen säm däff Orde: sätt ä ren,

Verf. 1.

Sagra Löf i Blänster: ängar /
Wär lust/ wär hemwist äg wärt ale
Säm wet äj af nå dödligt kält/
Säm wära siälst likt Orte: sängar/
I mä wärt ofälske Witne wära/

Hur

Hur Vi ha längta denna Dag!
Hur Echo ha vår önskan swara/
Äg säkrat af om vårt Behag.

2.

Hwad skall då tidre bli dat första!
Ut tala om hwad Vi ha säte?
Bland så mång tusend Lyckli Gætt/
Hwad ska wi räkna för dat största?
Jo: hwad säm denna Dagen bringat/
Hwad säm äg är vår Sällhets grüd
Dat ha vår Tunga nu betingat/
Tills Dgats sena Hwillo-blund!

3.

Äm Storm äg Väder Sidman talar
Äm Plogen sin en Äter-man:
Hwem då på af wäl undra kan?
Wi tal' äm vårt/wär Skog ätt Dalar,
Wi sunge täre äm Bygde-Fågnan/
Äg huru hon försällat blitt/
Sen denna Sol sig pårog hägnan/
Hwars flara Strålar wi ha siet.

4.

Nu är hos Dryades allt Nöje/
Nu Pan han stalkas mäd sitt Jätt/
Nu Echo ä däs Fågnas Tält/
Sidis Ceres ger ett wakkert löje;
I Skogen Nätter. Galen spelar
Blanzephyrs Sus äg Alfwers Brus
Ät på vår Glädie något felar
Sen Himblen tände dätta Ljus!

5.
Et Oxen kyssa sina Rötter/
Att segna ned af Rikedom/
At någons Förråds hus & tom/
Att grundat står på geda Fötter.
Där förr man at nå Gräs strå funnit/
Nu är wår Hiordars bästa Bet/
Hwar förr off Angslan Tärar runnit/
Man af nån klagan mer wet.

6.
Ed går när Himblen plågar förja/
Am af åg afwen Lyktan wår/
Ed alt i watter Att står/
När Sluget blit sam wi ha börja/
När wi i Gudlighet förblifwa/
När wåra Altar i wår Lund/
Sin wispa Riffer. Styldnat gifwa/
Hwar Nærgon åg hwar Affcon. sund.

7.
Mån Rötet Sängen af förlänger/
Dån Lust af dånna Dagen gidr/
Hon af wal tusend Amne för/
Att twåda åm här i wår Angar/
Dått lät alt i en Onstan stana/
Att Nordsta Solens Sällhets Dag
Må alla Land i Undran mana/
Till mera är wår Tunga swag.

B

Nu will

Nu will wi till wår Hiordar flynda/
 Ått wälja ut det bästa Lamm/
 Ått bära på wårt Altar framman/
 Ått där måd Lyffkos Dagen frynda!
 Upta/ wår ringa Herde Håfwa!
 Wi annat Gull åll Skiant åi ha/
 Wi åga ingen större Håfwa/
 Datt å wår Sinnen nõgd ått Bla.
 Här måd danfa de en Ballet.

SÖRSTA ÖPNINGENS

Sånte Inråde.

NYRTER.

Utropandes dat Nordiska CARLS Namnet
 fring alla Wårdennes Kanter/åffier dåd för sina hö-
 ga Dygder ha redan i Ewigghetens Bok blidit upförde

SONETTO.

I Wad Ewiggheten will i Wårdens Hiarta skrifa/
 Ått öfwer Öddlighet ått Blömskan hafwa satta/
 Hwad sãm å mera wårt ån sãm en tyller Matt/
 Ått dat måst Pamas Horn sin råtta Löfword gifwa.
 Wål dån sãm i min Bok kan förd åg tekad blifwa/
 Wål dån sãm riktar sig of Årans Dora Skatt/
 Ått mitt på Dyggens Wäg åi trög blir åller Matt
 Dås wål-förtänta Pris åu ingen honom rifwa.
 Si här i Jordens ått i Underberens Trålar/
 Hur Nordiska CARLS Namn i Åwig Åra står/
 Hur sãm dat träpar Tid ått nida öfwer rår/
 Dån Galle-blandat Lust/ sãm nõjer edra Siålar/
 Si Koffret ha dås Namn för wida Wården burit/
 Ått åll dås Dygder i en Åwig Marmor skurit.

FÖRSTA ÖPNINGENS

Stätte Inträde.

En Roman, En Persian, En Græc, En Morian,
Lanostiga wid Hårtat aff Norden / sedan de
hit ätt du länge under däs Vattin af Stårmen blit
kastade / skatta sig lyckeliga att de susi på danna Das
gen ha hållat däs Hamn / På hvern yubnggiars
na ut sin Nådige Kånungs Gudslo. Dags firande
åro begrepne: De aslagga ätt w. d samma Tilfälle /
åfter sit Gædernas Lands bruk sin Pikt ätt Styldna.
ROMAN.

Du Elyseiska Mark / du efterlångta Ort
Hvars Gudeliga Strand wj åntli him bestiga
Sen wi måd Lif ätt Död på Dölljan ha måsi kriga /
Ätt skundom Åsgrunden ätt Skyn besökning gjort !
Du är wälkommen åh ! Sit lykli Återkast /
Hvem tänkt ! at nånsin wi så tryggert Hamn skul hålsa /
Når måd wårt Guds förlust wårt Lif wi twingas frälsta
Når Stårmens sl betog åh Segel Nå ätt Mast /
Wi drefs för Wijn ätt Wåg, ätt war hwart ögneblick
En twår ätt ånwånd Hand emellan åh ätt Döden /
Hwar Dålster Klippa låg åg tog åi danna Nöden /
Mån si åi Himmel Låj så war dån Höghets stilk.
Wi wråktes fogligt hit, in under Nordiska Vattin /
Wår Lycka gonde åh hwad wi ha öffa önska ;
Att se åm dätta Land skul Rikets Tal likt grönka /
Skönt i dån kalla Trost däs Epira fallit Lått.
Ätt må wi säja dåt däs Sålhet kongidr est /
Måd dåt som Rikets sagt. To hwart wi ån ha londa
Hwårt sãm wårt wanlla Skjep af wådet ha måst strandas /
Ur alt til Rikets Hågn ätt Lycka wål förtelt.
Ly dån däs Scepter är ätt dyra Crona wård /

Dän sän wed Rolet aff sit Regimente siter/
Han är till syra Land så wuxen äll så witter
At han af Himblen syns där till war särdeles lär.
Han låter ingen Stund sig Frukt-lös gå förbi/
Han wet i Fredlig tid sit Wanskap att förstärka/
Han låter Näden mer änn stränga Rätten wärka/
Ätt står om Början mot förn hon män swärat bli.
En kysser Landet äll dåh Lyckeliga Tron/
Ätt will bå Mod äll Blod för Rängen inett spora/
Däs GÅ är alles JA/ däs NAJ män deras wara/
Ätt Samdrakt bär så bäst vpp Splran må däs
PERSIAN. (Kron.

Wi må wäl wara Glad/ att wi Fullkomlighet/
Få af däs Land/ dåh Kält/ ätt Seder återbära/
Dän Swänsta Redlighet sa ju i Dag de ära
Sin Rånungs Födsel-Kätt i Underdånighet.
Så kunna äfwen wi äh stynda måd god Ettäl/
Ätt på dåh Gladies. hällgd war Skuldna lägga neder/
Dät sän a wära Londs förnämsta Must äg Heder/
Må inett sparas på slitt Utrop af ett wäl.
Jag swär at sådant lär bli ansedt måd dän Nåd/
Sän oförliflig är i Nordens Alexander.
Sän aldrig ännu gjort nåt Lyte eller Klander/
På dän sän följa tänkt så Underdånigt Råd.

ANDRA ÖPNINGENS

Första Inträde.

MARS

Hafwandes igenomfarit alla Orter
äll

Äff rum i wida Wårlden / hwarest han al-
lena sådt af Storm äff Slätningar sig
uimatta ; Gläder sig att han nu får i dæt
fredeliga **SWEXJE** sig på sin Etidid
medluta äff hwsja.

M Mavors blanka Swård äi fäsfängt blättes
plågar ?
Äm från en säller Stol dät kastat mången Drätt ?
Äm förr i Hiältars Kräpp äg Hiarta dät ha stått
Så tror jag hinder löst dät nu gått gilla wågar /
Ty jag ett Under-tänke ! är ledsen wed att döda /
Min Kräpp är Lämre snare att föralänge Krig /
Min Fot förtreditat af så lång äg blodig Strid /
Min Händer blyas mer af Rån sin Härre söda /
Så widd Oceanus all Wårdens Äger sluter /
Så widd säm Atlas ha sin starka Armar stråkt /
Så widd så wet Man äi af någon Sämardräft
Förutan dän säm trygt wårt Latium dät niuer /
Här må jag på min Sköld mig måd goet samwet luta
Min Hand förlätta af dät tunga No. de Swård.

Han sticker Wårjan i Etidan.

Mig hwsja äffer en så Wåldsam Mödas Färd /
Äff äi på deras No äll Himblens Willia pruta.
Här ha min Synner ju måd Freden sammanswutte /
En fast äg stadig Ed ! Här Wandom så ätt Wert
De tyhas måd hwar ann äff gjöra bägge ett /

Till Landets Hägn äff Värn sam däm ha Himblen burit/
Här är till Mars Gå PÅ äll SÄ äi öron döfwa/

Skidat Krut äg Kula, änn de liggia uti fred/

Dän Kiffens Styrhell har Han har äff så för Sed/

Vit Landes Tappre Män tidt i sin Flyglar öfwa,

Vli/ bli da jätte Trakt i dänna Tre-wana

Din Gröna Luger lär äj bleka Vär äll Vinn/

Din Lyftas Fattel i all Slagg äg Dimma brunn!

Äff fåta Redlige du in under Rängens Fana,

Se sig äm blir warffe Parnassen.

Män si! hward wakkert Fält på mig i Löndom lyders

Dät är dän lärda äg dän Sinn-rika Parnass,

Dän Urans Lyfta äff dän rätta Dygd-Compass,

Häll/ Säü! Apollo du sam Högsta Spetsen p. yder/

ANDRA SPENZENS

Andra Inträde.

Mars, Apollo äff de Nijo Muser,

Mars uphäfwer aldeles mäd Apollo ält dät
sam däm bägge emillan gett Misstranka till Kallsin-
nighet emot hwar änn. Går upp på Parnassen
äg sätter sig hos Apollo. Muserne Hiärtans glade
öfwer dänne Förlikning/ begynna at sunnga äff rö-
ra sina Instrument.

APOILLO.

Wälkommen Glade Mars sam intet återbär/

Lie Fäid off örlug äj dän ringsta Nöd äll Fara/

Säm Musers Fält ha täts så From äg Gunstig wara/

Tro sam du sträkt äj förr så är du nu äj Rät.

Din Mun han intet ger nå grymt äll omild Ord/

Hör

Här blänker intet Svärd! Din Händer äre stilla!
Du själfwer ler ätt ro / ätt tänker äs mer illa /
Ditt Sinne tappat har all Lust till längre Mord.
Si Pluto! Käre hwad dinn Andors rafa wann/
Wi blifwag i wärko/ wän J i Eder Smärta/
Wit Afwund nu dig själf ätt frät ditt egie hjärta /
Ätt lär i Förtid äs ätt wäsa mer din Tann/
Du tänkte fuller at Naturen själf sätt Strid/
Emillan däm säm Swärd ätt dem säm Boken (böca/
Wän si/ hur hälfa de hwar annan nu äg möta!
Hur gör däs Sam-dräkt här en säll äg Gyllen Tid.

MARS.

Ag ser Apollo wäl dät Himlen själfwer will/
Att dāse twā sām ä Förnämsta Steg till Ara/
Jag menar Swärd ätt Bot/ de sta äg så äi bära
Sig millan något AGG. Där ätt skall wäl gå till/
Ty hwem för Lycklige Swärd äm intet genom wett?
Hwem kan på Osver-dād ätt blinda Ut-fall lista?
Nät äm Försiktrighet så mäst man sig besitta/
Ätt den ha Himblen dig äg dina Muser geet!
Ty skall ätt så min Hand bli eder till Förtwar/
Er Pindus aldrig sig för Mavors Klinga frukta/
Ätt wäld äg Oförrätt ska iag er hjälpa tukta /
Så sant iag göca bör hwad Himblen budit har.

APOLLO.

Ätt Liuswa Bror träd hit äg Äswen mäd mig ätt
Uppä dän branta Klint/ äg rättta Wifdoms Grundens/
Lät äsi Liuslighet förnöca dänna Sunden/
På hwem wär Boning ha så säll äg lyckli blit.

MARS han går upp äg tar hänom i
Famn.

Här kan du hwila bäst din trätta Kräpp äg Ben/
Wäns min Muser äs hel luffi fördrifwa tiden/
Wäns i mäd eder Säng befwäda dänna Friden!
Ätt! till ett sadant wär ätt lätt si! äi wäret sen.

1.
 Vart Fruktan såm länge har twingat wår Siäl/
 Wår Himmel bereder äß siälswer ett Wäl/
 Mars hwilar hos Phoebus sin mattade Kräpp/
 Alle Tråta äg Afwund är bytter i Sämja/
 Mars lyfter inäd Klothet sin yra att tåmja/
 Ätt stigit Parnassen Gladlynter äpp.

2.
 Ett under såm Wården äi äffia har hört/
 Dån bygger wår Sällhet/ såm förr dån förstört!
 Dån säktar för äß/ sam tårstat wårt Blod
 Dån äß ur Athen äg Græcien jagat/
 Han har i Norden wårt Säte Behagat/
 Där Sala hon hwälswer sin Tråtsige Flod.

3.
 Hur äffia min Syster tag minner Er på/
 Så ha wi måst refne äg flyktige gå ?
 Hur äffia Apollo sin lura ha bråkt
 Ät ångslan/såm skulle han siälswer sig glömma/
 Säm aldri hans Munn nån Skald skull mer gömja/
 Mån si / huru Himblen dån Nöden ha stått.

4.
 Wi nu utt rolig äg Lykkeli Tid/
 Så ha här wår Boning ätt Pindus i Frid/
 Så bruka wårt Wett ätt adla wårt Brösk.
 Säm Himmelens Under kloft tala ätt spela/
 Äg Lager ät wårdige Dyrtare dela/
 Ätt binna Naturen at wyrda wår Röst.

5.
All! Himmelen ge dån då tusende År/
Såm Kronan ått Sceptren hos Nordiska rår/
Såm gör hos Pierides alt står i flor.
Si hånom bå Mars ått Muserna lyda/
Dås lyfkelige Spira kan ofelbart tyda/
Hår kallat sig Klarhet ått Tapperhet Bror.

ANDRA SPYNGENS
Andra Föråde.

Minnet ått Ewigheten kånna ur Skyn.

MINNET.

Dån dyra Himlens Skånt dån Blomster-riska Frid/
Såm för vårt Svea-Land till Wålstånd's mogna Trefnad
Såm wåller att all Dygd i Hiart. förnöylig Lefnad/
Upllingar sådan Ton att Jordens Kund dår wid
Ja stålwa Skynens Blå af söte Stånman hwåller/
Ått Afgrund båfwar når dås Frögde Vivat gåller.
Dåt muntra skal mig åpp att öppna Minnets Port/
Hwar ur hwad förra Wårld har förr en Sålhet dykats/
Wå liflige tråda fram ått Fridens Läf-ord yrka/
Wåd dat såm deras Land har Trefalt sälla gjorde/
Hwars wål inråttat Ståt lär klarer Afbild wara/
Till hwad en Åfser-Wårld i hurtige måltar swara.
Du stora Ewighet bring hwilkens Silfwer-Tron/
All Dygders Mayeståt i sina Rrekar lyser/
Du west miet Rstes widd alt mine wårdigt huser/
Dått Åffu dån såm kan befåsta mig min Tron.
Låt Himlens högga Nåd. ge fylnad på min Bønnet/
Att hela Wårldens Sål din Rsta Hofwor røner.

S

hwad

Hwad sãm wål Tusend Åhr i Ståftee hafwer hafet/
Blif aldrig dig ån swårt sin sörra Skapnad gifwa/
Så lær åg iniet sehl på Hålte-Skaren blifwa /
Sant sãm Jag tappre Rom bår uui Manwits Krafet/
För hwilket Janus har ett öppet Döga hållit/
Åt Cæsar August, dås trygga Ro har wållit.

WISHEREN.

Skall Jag min Syfter dig en sådan Bön slå af/
Sãm alla Tidens Fåll till waffer-lesnad reter/
För hwilkas Åra Du dån Krönte Dränning heter/
Sãm när/hwad Jordiskt är dat sinna skal sin Oras
Uppeser åt en Dygd de dätta Riddar, Aner/
Wåd hwilka jag min Sal at pryda ståd åt waner /
Åt sãm en Storiet of dat Swånsta Götet Blod/
Sitt Mandoms höga Namn ha teknat i dit Minne/
Så skall Jag Åwighet dån rita i mitt Sinne /
Så länge Himlens Hwalf står på min Mormor Stod/
In skal wår Stådeplås straks wårklig Profwen ståda/
Åt alt dat Minnet will dån Nordsta Cronan båda.

Wägge tillsammans.

Hwem oförfalstat Dygd till lesnads Styrkel wållit/
Åg prisar höga Himlens Gunst!
Hwem iniet Fiend-Död, blankt Swård/ åll Åfwund kwållit/
Hwem kånner ingen falsker Brunst/
Hwem oförfårat står ehwar, sig Lyktan wridet/
Han högste Sålhers Bårg besitter dåll åmsöder.

ANDRA ÖPNINGS Erdie Inråde.

Iani Kampels utwårtes anseände repræsenteras,
på hwilket åre affbildade någre Sinne-Bilder/sãm
ud

till ett Lyckeligit Regimentes betecknande synas liän-
lige: Såsom på den ena Gafvelen den Tämplet wi-
ses Hercules lik segrandes öfwer den stora Dratan/
säm till alla sina Huswud sympod/ ligger nedanfö-
dät Käsbara Trädet/ hwilket bar de Gyllande Op-
plån/ hvars trägna Bewarare han luet tilförende
warit. När på den andra Sidan står Hercules i
begrepet att följa Dygden/ säm rätter honom han-
den; Wägen hwar på han går/ gindra de många
Wärgstlippor äff djupa Dälder mytke bister/ däl-
bistrare/ när man betraktar de den dan höga läme
smala Öfwer Garten ligglande Bildur/ Ixion äg
Tantali Plågor. Öfwerst på Kantarna flyga
tvänne Cupidines den ena hafwandes i Handen
Cornu Copix. Den andra en uplåten Bot/ bägge
wändandes sig ät Freden säm mitt öfwer Tämplat
sitter/ hafwandes i den ena Handen en Wilt. Skal
äg i den andra ett brinnande Hjärta. Hwilken äm-
ringar en Lius Sky äg där ut en Krets af Ögon/
säm se bä till äff från hånne. När Tämplet uplåtes/
sä sonas fyra aff de förra Romerska Känningar/ öf-
wer hwilka hänga fyra Fanor aff ä skällige Coleurer
äg Bilder. Den Första skal uemärka Fridens luf-
lighet mäd ett grönskande äg stuggerikt Trä/ hwar
under tvänne Herdar hugnas äg spela på sina Pipor.
Den Andra åter beprisar Wapnens rånmätige
Dunder/ i dät han föreställer de ofatta Jätte. Kräp-
par äg deras Dumdriftige Himmelsfärmande/
mäd den Huswudstupa nedskyndan till Jorden.

Dån Tredie afmålar ett Rites goda Jordfaste Röt.
 ter uti Deucalions åg Pyrrhæ hoplastade Stenar/
 af hvilka ett gendimhårda Fåll upfåm. Dån Sjårde
 de åg sidsta år en Af. Bild till en Regents Redes
 lliga Beskymmer-samhet åm Rättens oförtrånkte för-
 fodran/ åg dån högga Tillförsitt han drager till Him-
 melens gunstiga Försyn. Af dånse Fanor stå tråns
 ne på hwar Sida åg där under Rånungarna/ Lati-
 nus, Aeneas, Romul^{us}, Numa Pompilius i samma Ård-
 ning/ mån på alla dånse figurer stå åffterföljande
 Språk :

Delector lumine, refrigeror Umbrå. Dån Andra/ Prom-
 ptus in Vindictam scelestorum. Dån Tredie/ Ex HIS
 Principiis formeatur. Dån Sjårde/ Tu Murus Abene-
 us esto. Åll utan på Tåmplet öfwer Hercules åg
 Dygden. Impiger Virtutis Comes. incomparabilis Af-
 fertor libertatis Aureæ. Öfwerst i Stån på bågge Sidor
 Literis & Armis, Mån i Ranten öfwer Gyllende
 Trådet: Hinc floream. På dån Andra Sidan i
 Ranten: Hinc Crescam. Öfwer stålswa Friden
 på dån Ena Sidan åm Witt. Stålen skrifs. Orbi.
 Åg på dån Andra Sidan öfwer Handen/ sån håls
 ler dat brinnande Hiårea DEO. Öfwerst öfwer
 Friden: Circumspectus Gaudio.

Tåmplet öpnas åg twises.

LATINUS, ÆNEAS, ROMULUS, NUMA
 POMPILIUS,

LATINUS.

Åff. Cora ågon åpp Y alla hwilka ståda /
 Bland lani Hålgons Tal/ dat högsta Åre. Kunnit

Åff

Allt ser ett Härligt Fäll/ såm gjör all Argheet slum/
Såm iwingar Djuer-Mod i sina Gomsflor tråda.
De ha sin ögons lust af Fridens lustwa Sten/
Äg Skjöldens fasta Hågn förtager däm all men.

AENEAS.

Udren äj där på hwem deras Lycka främjat/
När aldrabäst min Hand äg eder dätta wet/
Wi hafwa mången gång gjort honom Synen het/
Såm mot Latiners Lag äg Rätter hafwa wämjat/
En wäldig Wapn-Blirt ha stora Orden hyffit
I deras egen Hals/ såm mot äj hafwa yffit.

ROMULUS.

Ur såm Jag Romul gaf wårt Rom sitt första lefwa/
Så bant tag sådan Stråkt wid samma Sälkets Namn/
Att uti Latium äj finnes mer än Hamn/
Såm äm dän förra Tid för mina ögon swäfwat/
Förutan Redlighet såm deras Bröst ha ärfit/
Dän inga Tidens Twist ehuru lång fördärft.

NUMA POMPILIUS.

Ä sådan Romerft Kräpp har fulla Kræfter wunnit/
Såm Land äg Menighet i högsta Blomman slog/
War inte något Lif/ såm ilke nöjsamt log/
At gilla Rättens Hågn såm du sin Jofan sunnit/
Dän stälwa Themis mig till Rätte-Öndre stref/
Allt i min hela Tid min Cynosura bles.

De tala alla.

Latin^o Så fröne Himblens Nåd ditt Hustrud mäd all Lycka/
Såm tu Dädla Rom för Jorden Spiran för.

Aneas. Din oförstråkta Hand dän säkta såm sig bär.
Romul^o. Tills at wår Capitain en Janus will tilltroffa/
Sin många Ögons Ljus att taga första blund.

Numa. Du härsta/blomstra/ lef på wankla Jordens Kund.
Andra

ANDRA ÖPNINGENS

Siärde Inträde.

AFWUNDEN ätt en TERNAZYDARE.

Dån ihre delen af Tämplee öpnas / hwar uel
 wises dån ena hälften af Diur. Kreisen / äg mitte uti
 såsam i hans Maj:z Wär Allernådigske Kånungs
 Egte Gødelse Tekken en Sol klart fram strålande / då
 Afwunden uur ett mörkte rumm sig samgandes ta-
 lar / äg twårt emot står en Grille Fångare öfwer hwil-
 ken är affnålat Jupiter / hwi skändes Jano i D-
 rat / äg en dår in under wid ett Bord sittandes
 måd en Pånna i Handen / äg lika sam noga äffter
 lyder hwar Jupiter skulle säsa. Öfwer Afwunden
 är en tillwårande Måna äg en Hund sam på hån
 nom stället / måd den Öfwerskriff: Non curat la-
 tratum Canis. Mån öfwer dån andra: Quid Jupi-
 ter Janoni in aurem novit. Afwunden har ett Hår-
 ta i Handen sam hon understundom biter på / äg
 en Ugly på sitt Huswud.

AFWUND /

S / hwar förtreffige Sten sam mina ögon kränker /
 Dån fordom ringa Rom har hint då Höghets Mål /
 Sam Platos Regiment äg Afwund inett tål /
 Hwar sådigt mörka Tjäll af inga Stjärnor blänker /
 Dy tar mitt swarta Agg Mig stålswer när jag tänker /
 Hur jag däs blåmstran Wål äg Silfwerrena Strålar /
 Må göra Dunkelt Mörkt äg swart rätt sam ett Kål /
 Äg höst däs Seger-Läff i åwig Gldwsta sänker /
 Dy har Inbilning mig sin högsta hiälp tillsagt /
 All medelst Griller-Grep däs Sällhet dit ha brakt /

Hwar

Hwars Romerske Lyfka sig wäl läxer halffen bryta/
Sån lär äg Tidens Agg däs Hög. Mod giöra aff/
Hil all dän öfra Käst/ hon multnar i sin Gress/
Då stall min Afswunds Nit för hela Wården skryta.
Teknetydaren.

Är du O Plutos Fru/ sãm in ig/ har begärt
Att de fördälde Ting äg Länders Lyfka skåda/
Så kan dig Stjärnors Löpp mäd sina stånd dät båda/
Mån dänna Werkap är att noga aktas wårde.
Tälff Tekn är dän Dan/ sãm Solen mände tråda/
Mäd Siu Planeters Plått, sãm all wår Lyfka råda/
In under hwilken är/ ens Födslo. Tid beståde/
Dät kan min Grunde sijn dig, noga göra Lård/
Äg utaf Stjärnors Löpp dän rätta Lyfkan skrifwa.
Nu si! Augusti Sol belofet sådant Diur/
Sãm Huswud, wåpnad är/ dy wee tag intet hur
Din Afswund sãmna ljug däs Öyline No kan drifwa.
Tag spar till annan Tid/ du bätte Teknen får/
Ty dättas influens dig ringa wårkan spår.

ANDRA ÖPNINGENS Sãmte Inträde.

Jani Tåmpel öpnas till sin innersta del äff re-
präsenteras Janus, sitelande på en Tron / öfwer
hwilken är affskildrat Apollo mäd en Luta i Handen
äg MARS mäd ett blåtät Svård / hwilka hålla
hwar andra i Händerna/ mån Janus har i dän ena
ett Klot / fring hwilket lindar sig en Drum/ mån
öfwerst på står en Dufwa/ Uti dän Andra håller han
Spiran äff begynner att tala.

JANUS Afswund/ Teknetydarn/ Sjta Rånungar.

Hwem

JANUS.

Hlem hat dig Onstans Mor äg Dygdens Dwan drifwit/
 Att kunna te dig fram in för min Helligdom/
 Hvars dyra Tämpel har uti dån stora Rom/
 För alla Dygders Chor ett städigt Till-håll blifwit;
 Säm Spinlens Traktan är de spåda Rosors Bladen/
 Däm ingen Hand wed röre att giffia mäd sin Munni/
 Så blir din Hiärtans Lust äm på en liten Stunn,
 Du äg ditt kynnes Fäll all öfwer ända laden,
 All blöda ögons Par/ säm tälka Widdags Luset/
 Så litet kan fördrä/ säm du ogjärna ser/
 Att någon Hugnad kan/ när du äj nänsin ler/
 Dy leff äg trifs säm bäst i mörka Blömskans Huset,
 Att du O Stjärne / Klot/ säm tror dig kunna bygga/
 All fräckta mäd dät Häpp/ dig ge Planeters Ständ/
 Att tekna mäd all mot/ aff Kärs all Sirkel-gång/
 Vi mer ett Doe ge än Guds Försyn påbygga.
 Äm Luffens stära Lus de synas dig inflöda/
 En Ränning af sin Krafft i Nedre Jordens Fäll/
 Äm Månans Uf äll ELL blir ofelbart en Täll/
 Att han mäd Wäpör kan en Synlig ändring löda.
 Ja/ äm Orions Bläs dät willa Haswet wäcke/
 Att äm än Siri Eld mäd heta giorde Men/
 Äm en Saturnus kall dig fylde mäd flit Sten/
 Att hela Stjärne / Kan en blandad Wärtan klätte/
 Kan dån dakt inte mer än wära Kräppar drilla/
 Män ädla Siäten först af en fast högre driffe/
 Vi något Skapat Ting ha hånne dät instift/
 Hwar mäd hon Gud äg Wärd sig i Förstånd kan billa.
 Dån ende wiha Krafft/ säm Stjärnor ha/ är lysa/
 Dån snälla Eiden wäg/ säm äj till Grafwen för/
 Hwar af dån spär säm bäst/ säm hos sig Rätning gör/
 Hur äffta sedder Dag mä stöft en Heder lysa.
 Nu äm du äffter trär dån Himmel till att sinna/
 Hwar äffter ofelbart ditt Domus ställas mä/
 Så lägg ditt långa Glas äg Cirkell dig isrä/

De äre här förswig bå Längd äg Bredd att hinna.

Ät dåt en öfwer flöd att fiärran Medel leta.

När säm en Kloker Siäl bär aldrosstarpast Eyn/

När säm en Mänstio. Bild förskälet af dän Elyn/

Hwar höge Förstånd äg Dygd de rätta Stjärnor heia:

Säm härligt Tylka ge/ ate Himblen nädigt tänker/

Allt deras Wårde. Namn ha hos sig teknad äpp/

Som för tillönskat Slut af wälker lefnads Läpp/

Hwars ogemenna Dygd för hela Wården blänker/

Män ate dän Klofhet nå lär tide äg wäl begrunda/

Sän låt förskrig Hand däs Stödalat sättia Mäl/

Att ät däs ädla Krafte upellar. Afwundz käl/

Att ikke lyndigt hot dig lär i Död blunda.

Ät så bepröfwat Wert i Tarflig Eder gället/

Allt wiße Fagnad ger/ att Orden aff hans Mund/

Upstrifwer A B G H E I i Rytets Eder-Lund/

Äg Arans Gläde. Plats däs lefnads yir förskället.

Tekne. Endaren.

Nog kan ditt sagra Tal din dälsta Mening särga/

Däkk kan dän sakka Grund för ingen bli fördäkt/

Dän uti Hiärnans wrår will sinna hwad är hölt/

Lär äfter mykkes Sök fast lites dädan bärge.

Män Hümbla. Spädoms Lius sin wiße Äit tres teknat/

Dät de ha stadigigt gjort / ten dätta MIMOU blef/

Sen deras öfwer. Man dän första dagen stref/

Har Stjärnors twilka Kräpp ät stant äll nänsin bletna.

Dy blir dän wiße Känsi/ säm längligt Proff har gillat/

Hur Säjar-Lnäpp. Minut/ mäd Dagar/ Månar. Ät/

Äff mångledz Stjärne. drist en säminer wärkan när/

Allt huru äter blir af annat Infall willat:

Dät sitter rotat fast/ att mig min Hiälssa mälar/

En Himmel ate runt äm/ mäd tusend Eder satt/

Jag räknar noga ut att undfly Dwäns stratt/

D

Hur

Hur många Lycko. Lius i Hörne. Husen prälas;
Jag ens Nativitet måd FarFars Fader föret;
Ug skäddar hwar ut de samma ut ett/
Jag söker om han har ätt främmand Länder felt/
Än No:den hänom bär äll han till Indien höret.
Sen fattar Jag dat Slut / säm blir däs Lesnads Lag/
Ty kan hware öga se mig lyset Sanningss Dag.

AF BUND.

Har du O wisa Man en större Trofågnad/
Än Herculs hjälte: Hand från Drake: Kampen bat/
När han dän Eiter Kräpp från Hundra Hufwun stat/
Ätt än en Perleus wann / säm måd sin Wayne: hägnad/
Har Andromeda frälst från Will. diurs glupa Länder :
Oy Jani stora Ord ha du måd större dämp/
Ug däs upgjästa Mod till bara Jorden klämt/
Skönt änn däs dubbla syn till Ost säm Wäst sig wänder/
Wän att dän sympad Kräpp äi Hufwud får på nytt.
Kan dig din Klöfhet rå / säm aldrig Häd ha trytt.
JANUS.

O stora öfwer: Makt är dat din strånga willia/
Ät Duffans lösa Käll sto här siet möte ha?
Så låt din Dygde: ätt dat Onka från mig ta/
Låt en Beständighet däm länge ifrån mig stillia/
Låt Sanningss Spiegel: Glas däs Skapnad bildä af/
Låt deras själf: behag bli deras öpna Gröff.

ANDRA ÖPNINGENS Slätte Inträde.

Theatren öppnas på bägge Sidor äm Janus,
da stå **BESÄNDIGHEREN** måd **SAM-**
NINGEN / hafwändes i Händerna sine. Kännes
Märten : Nambligen Beständigheten etc ...ar/
ätt

Äff Sanningen en Spegel öfwer hannes Hustrud
är afbild at Theseus stadder i Labyrinthen hwilke sig
mäd Ariadne. Endre wägen letar: på andra Sidan är
ett Hiärta mäd twänne Wingar / uti hwilket äro
twänne Redior / dan ena hängår Wärliden wid dan
andra håller Döden: dan tridie Wallust: n äg / en
Hand utur Skyen hwilke håller i högsta hugg en Wärs
ja att skilla Hiärta: från sina Band / mäd dan
Öfwerkriffit / Esto Constant. Man på andra Si
dan Veritas monstrabit viam. De tråda till lanus.

BESTÄNDIGHETEN ÄFF SANNINGEN

Sanningen

Want hit din Klara Syn till alla Tiders Spegel /

Äg tien dan Sannings Bild sän äger många Är /

Jag wiser Himlens Gunst på samma sida slår /

Sän en Uppriktighet sig utwäl har för Regel.

Bständighet.

Ser du Iwärsynte Man på sorna Tids Register /

Sä se Beständighet hur hon på Dygdens Dan /

Mäd Lager gröner Kwitt att pryda släds är wan /

Dän till beghnta wäl äi hårdig Iswer mister.

Ufwund tar äpp sin Pilar äg spanner Bågan.

Ufwund.

Nu är där höger Tid att kunna Bågan föra /

En ällst fräter mig mit Hiärta in till dö /

Stjärn. Nu säse mig min Känt äm utur deuna Nöd /

Nän tyllig influens kan till min Seger göra!

Sanning

Äff Himmel ware taff att Ufwund inset måltar /

Däs Pilar falla edet ur Ärlös Handen ner /

Att lag dig iwinga kan du dat nu skärtig ser /

Hwad säre göra wäl din Pilar äg din Skättar!

u kan full aldrig tro hur wallert du dig bryttr/
En Skalmitt rena Glas ditt tycke ställa fram/
Min att du intet blit Narcissus till din Hamm/
Så Rada lagam på hwar mäd dat skära Skjuter/
Dått hft en Basliff sam tager Hiärte: Knäk/
Nir han sig spegla säc: så är du äg dig räkt.
Du Grille-Fänge se ätt huru du äst brydder!
Hur Annet ditt dat har ett helt bewäpnad jir!
Är ikke dat en Rånst sam sådant under gjr!
Actæon blifwer här för liker Åsyn brydder/
Ätt senklot Phaeton han hisnar i sin Mull/
Ätt ditt förmätne Mod skall störta dig så tull.

BESEÄNDYSE.

Blif adla Junc blif en Klippa motte alle Väder/
Äg si hur förra Tid de Tappra Sinnen krönt/
Si hur dän senre Wärlod odddlig ära rönt/
Säm mäd framhårdigt Mod på Dygdens bana träder
Ätt dig för ögon blit dat mål sam Segren äger/
Ätt du på Wärlodens Haf: dän rätta leden har
Du sätkär aldrig dä äm Cronan misse tar.
Ätt ätt din Lyfko-Skepp på falska räftar dräger/
Ditt höga Bröst dat bär en Siäl sam ättid brinner
Ätt oiäm-förlig Nit ätt taga Himblen in/
Säm mäd en örne-slykt uplyfter sina Sin/
Tills hon dän höga Glans af Swigheten hinner.
Egypten tänkte wäl i sina Stoder resa/
Ett oförändrat läf sam Stiärnor stulle nå/
Ätt Ephesus har ment Dianæ Tämpel stå/
För hela äfter-Wärlod dän förras Under läsa.
Wän si en Tjodens Mäl har hoos sig stälf besluttit/
Ätt en ofört Klämp fullkämna all däs skent./
Däs förra stadigt stå: dat måtte heta byt/
Ätt Nie Muser ha Siu under wärlt förtrottit
Wän Catos äre-stod äg Fabii Pyramider.
Däm sam Pierides Apollos egen ätt/
Till Wienne af däs weit äg Tapperhet ha sätt

Däm skadar ingen Blyxt däm fräter inga Tider!
Att äm en Dagg äj dör i tadt samt Wärldens minne/
Så skall ditt rara Weit sām aff en högte aft/
Wad muntert öga har för Landers Välfärd wakt
Sām andra Pharus äj till äre-lysen brinna.

A: kan man mera dig till Aolig tanka wälka/
Så se hur Mutis Hand bar Afwund gjort til bligd/
Då han ett ohörd Press aff Wäkelöser Dygd/
Hj lät Naturens lag all Eldens twång sig sträffa
Inre Corruen öppnes ägwisas Muti^o hållandes hander i Elden.
Hur står han Guda-lik hel Känsel-Lös sig bränner/
Dåj Wäkslätt Blod förbiuder giswas wid
Jag ser i wäder Eld / äg Haf så wäl sām Krig/
En mogen Tapperhet sig äj beswärat känner!
En Dwän måste dån / att? under, Loger ge/
En frät dig / Afwund slälf / äg gör dig wärsta we.

AFWUND.

Din många stora Ord de kunn så ljetet göra/
Att tiden ikke skall på lani ögne-lätt/
Sin tuma läggja till / äg all dit stora påll
På din Beständighet till luttet Noll fringsföra/
Ty hwad äj Afwund kan dät aggar Tjdens harm
Och Luster dät utaf det spoler upp min Barm.

JANUS.

Skal Afwund dät ha talt att Tjden hånne hjälper/
Dät är en driflighet sām dig ska bli förment/
Allwetand Himla makt sām bittidt eller sene/
Dät högt-ryplåste Fält i sin Inbilning stälper/
Wis at Förskiftighet hon förer Tjdens Bagn/
Äg att ett omildt Råd förskingrar sig som Agn.

Saturnus nerkommer i en Sky / situandes på en drate/
hafwandes under Fötterna Wärlden äg fring äm sig
en Kress mäd Stjärnor / äg i handen en Lja äg ett Barn.
Wad såll o tjders Ljus äg Sol för alla Dygder/
Kan på ditt Lesnats Läpp nåns tunga jinna skr"

Förutan dånns sãm åt ett Foster off dån Kull/
 Sãm ut Waggån har insupit alla Blygder/
 Din ögånns ståra Syn så widdt åg breitt sig strækker/
 Sãm Sanningg-reena Strål sin första gryning har/
 Du Jord åg Himmels tyngd i dina tankar tor/
 Åg måd o-wanlig Kræffe dåt diupa Åsgrund strækker.
 Du gör Augusti Stol/ på Årens Fot sig grunnar/
 Att att hans Spiras blixt all Jordens ånda når/
 Att han i Capitol en Seger Härre står/
 Åg att dån lufwa Frid intager alles Munnar/
 Din högtuplyste Stål/ Durchleutig Livjagraswer
 I sådan Marmår in/ sãm Åwige wala lår
 Dån Himbla Pallas, sãm wårt sälla Rike bår/
 Hwar i all Mosees Star så högt sig funnit hafwer!
 Åg sãm din Hjalte-Slåte åg Himmels höga stamma/
 Ditt Rikes Majestæt mid Tappra Händer wå i/
 Åg sãm din höghets Glans har Segren dån bestått
 Så wisar dåt din Wakt en Tadelsta sig stamma
 Sãm säger Marcis Swård gör altid Pindus trång/
 Mars lyder aldrig på Apollos Nåtkar-sång/
 Du åst fördånfull dån/ sãm wård åt at inliwå
 Din Årestika År blan alla Eiders prått/
 Åg till dåt främsta rum/ of Året blifwer brått/
 Att åfter Ianus skal man Ianuarius Kristwa/
 Ja stora August skal Skördemånån pryda/
 När sãm bå Skog åg Mark of Fruktar swåra stå/
 Ty alla Eiders Lust dåß Låförd telra må/
 Hwars Foder-milba Lag så många huswun lyda/
 Åg kan nå yttre prof min Frögd ha i förmågo/
 Wwar måd jag ett begrep off Jordist himbla-skiff
 Nå högre höja opp/ så gifwer iag en Niff/
 Att alla Eider må sin största sågnåd wåga/
 Kom mina Döttrars Tropp Wår/ Winter/Somår/höst
 Utspri den Blomors Åst/förenen Glädie-Röst,

De Syra Isdens Tiänste Tärnor
Infomma / upofra dan Nordiska lan^o, hvars!
äg ens Regemånes Ärliga Intämstier
äg Fruktur sãm först/
WÄREN.

Du Stora Jarnus sãm blit säller off wår Tid/
Ditt höga Namn ska bli af flart bland Årens Stjärnor
Dan Förstling af all Frukt sãm ägs af Isdens Tärnor/
Skall såd^o din Spiras wål af Landet kännas wid,
Hwad Liumma Solens warmt för Lillor af upp-lättat/
Dåm will dig Wårens Hand till ärligt Nöje plåttat.

SÄMMAREN.

De Blämstier sãm till tack wår lanus of dig sår /
De göra åfwen wj wår långa Långtan trytta/
De göra att wj dåm sãm stadfast Åh wår Lytta/
Äg gie / hwad wåxer på en wiser Tid hwart År/
De Wåre Lillors håpp skall Sämmar-Palmån stärka/
Sãm båts utaf min Hand till Fredlighet bemårta.

HÖREN.

Hwad Frukt sãm mognar åh / då hösten Spiran tar /
Utaf wår Sämmar / ska dig Lön för Mådan blitwa /
Ska tag wår Rånung af ett Redeligt hjärta gifwa /
Sant han är mitt äg mig / äg alles Ett Förswar.
En Seger säller hand bõr ha ju Frukt af winna /
Dån samma i äg båt uti mitt Wålde sinna.

WINTEREN.

Du skönt ett Winter Fräst will ale min Tid betat /
Så grönstas Lager dått bå Winter wål sãm Wåren!
Du grönstas lanus du äg uti Winter Åren /
Äg båt ett Ädel Mod sãm Jåltar plåga ha!
Wi ge hwad himlen Tid / äg Isdån Åh har gifwit /
Wål dig sãm Himlen ha så From äg Günstig blitwit!

De

EXORDIUM SPRINGENS

Första Inträde.

Minerva. Mercurius.

Wälsor uti en grönlund af ossahanda ljufliga
äff Lös-Rika Trån då klara Hippocrenes Källa /
hvilken utaf sin ädrar då u-hsprider sit Wägn.

Efter Minerva, hvilken af de gamla Græcer
og Romare hålles för hafwa varit Wisdoms og
Bodeliga Känsters Gudinna / således är skoldig
att hjälpa sina egna Dyrfare som nu hafwa förmät
Himlen sålft at på denna Dagen utala Hans Kongl
May:z Högtbepristiga Dngde-Läff framträder
hon og såsom först att beskäda Dagens Lust og
Ljuflighet / kånner änteligen till Källan Hippocrene
hvilkens klara springande Wägn / mådan hon för-
undrar nederkånser Mercurius / sån att utsprida
Hans Kongl. May:z Läff. bring hela Wärlben
flugt ; Mån nu såsån han hånne ur Luffien se de
åstundar han og höra hwad Gudinnans Lärde munn
måd sig sålftwer talar : Då han eff hånne en lif-
nälse emållan Kongl. May:z Dngd og dåt flytå-
de Wägnets Klarhet rinner ; förändrar han hastigt
med sin Staf då rinnande Källan uti ett grönstäm-
de Bårg hwar uppå för deras May:ter äff Kongl.
Arfwir-

Arfwingarna 6. Pyramider satte äro / Minerv
hvilken om sin Wisheit här utinnan anlitas utin,
der allsammans på Fädernesländers Wällust äg
Majestäternas Högheet.

MINERVA.

HE Hjärtans Lust hwad alt sãm Jordens ägor äga/
Dät låter nu sin Frögd mäd glada miner see/
Hwatt hållt mig Wägen fört/ hwatt hållt tag mig har wäga/
Har all Naturen syntu nu dagen Wyrdnat ge.
Dät mer än wältra Namn som detta Luset prydet/
Dät muntrar Himlen sielf att wissa siet Behag/
Ätt hwad till Himlens Wakt äg wida wälde lyder/
Dät har däs willia satt sig för en Billig Lag ;
Där hörs i Skogen nu de wältra Nymphes dansa/
Wär Parnas klingar aff en Skyldig Aredikt/
Ja Ljuslighet will här Skog/ Haf äg Lusten ansa ;
Si här wär Hippocren äg glömmet en sin Pligt/
Som mäd ett roligt Surr wärt Wisdoms watten giuter/
Hwars ädrar ä Cristall.

Mercurius nerflygandes affstär hånne talet.

Gudinna wältra hör !
Hwad är för Wisdoms tal sãm dina Läppar sluter ?
Hwad är för Hellig Flod din snälla Tunga för ?
Din Fågring hafwer mig ur Lustens Höga läkka/
Ditt lärda Rykte har mig hindrat i mitt löpp/
Ja dåha slädrar ha mig mitt i flykten påkfat/
Ätt wänta här ditt Tal sãm nöja kan alt häpp.

MINERVA.

D Snälla Majas Son/ som tunna wädret trädar/
Min Ord de spisa ey att kunna roa dig/
Du sielfwer mera wet sãm Wärldens wärl bebädat/
Hwar har din snabba Fot siet nålat någon sig ?

E

MERCU;

MERCURIUS.

Jag har Minerva tro/ kring alt dät runda swingat /
 Ät hört dät rena Läf hwar af wäl Jorden all/
 Utöfwer Nordens Kong så gladlynt höfwer klingat/
 Dät iag at sprida ut än wärdigt weta skal.

MINERVA.

Har dig Cylleni dä så stor äg helig Tanka/
 Har ett så redligt Nit / dig kring dät wida föret?
 Ut du mäd ägän Lust har sökt tilhopa sanka/
 Dät Läf säm Himlen wil af Jorden hafwa hört.
 Så mäs min Tunga wäl/ mitt Sinnes Glädie röpa/
 Äg säpa dig hwar i min Sälhet har Behag/
 Dän Döfal hwilken dig har mig äg kunnae nöpa/
 Dät är Naturens Lust / säm fögnat dänna Dag:
 Ty när iag allstädz sedt hur alt dän samma firat/
 Så är iag lämnen sist til dänna Källan wär/
 Hwars ymnoghet när hon stit klara Watten skirat/
 Strax nya Tankar iag af nyet Lufshet får:
 Dän minsta Wateuprill säm utaf Wattenet spritter/
 Dät hon så rent äg kläre ut Silfwer Gömor get/
 Däg klara Pärlrund wis' i stit Wattu=Glitter/
 Kong CARLES egen Bild säm Dygdens Fägring
 Ty säm wär Källa än än Klarhet mindre fattas / (ter:
 Si är wär Ränung; Dygd äg rikest dät uti/
 Säim Parnass Lunders Gräs af dätta Wattenet stattas /
 Kan af hans Godhet äg sig gröntas Swärje si!

MERCURIUS.

Het wakkert liknar du wid Hippocrenens Källa/
 Dän Dygdes ymnoghet säm Swärjes Ränung har /
 Lät äg ditt lärda Taal sin kloka Mening fölla/
 Om dät min Winge: Stof sig nu så företar.

Din Wisdom hwilken äg wår Himmel slädz berömmes/
Förmar att nöja mig som dätta stället för.

MINERVA.

Skall dät Förståndet iag af stora Iouis Hiärna/
Har fått/begifwa sig att giffa här uppå
Så tro Mercuri dät/ hwart uth alt dätta ärnar/
Dit kan mitt Sinne och måd mina Tankar gå.
Här syns ett fagert Bårg som gröna Kwistar pryda/
Hwars alldraghögste kull Sex äre.torn bår/
Dät samma kan iagh bäst till Ewerjes Afse tyda/
Som af sin Rånungz dygd nu härlig grönsland är:
Hwars högsta jämnwål äg Sex högsta goda råttia/
Såm aff dän wjda Wårld äj annorledes sees/
In Tornen hwilka sig ejll höga Himlen stråttia/
At hwilkas stöna högd all Jorden sägring ges.
Så å för hwar äg en däs Mayeståter satter/
En Dygdessod sam äg däs Höghet pekar på/
Den måd ett Ewiget Lof nu Himlen stålswer satar/
Mercuri kan du än här af ditt nöje så?

MERCURIUS.

Hur liusligt talar nu din edkka Munn Gudinna/
Du har min Gåta löst äg tydt min Sinnebild/
Att stelfwa Högden kan här i sitt nöje finna:
Så öpna Sködet ditt O Himmel blid äg mild!
Ett rundlig dät utur för daffe stoder falla/
Din Nådes ymnoghet sam alt kan göra gått !
Att hela Werlden må dät Fålket lyflige kalla/
Såm måd sin Rånng har sliit Himmelst wållust sate.

INDEI INDEI.
TRES GRATIÆ.

Tållichets Gudinnorna uti hwilkas händer
der all Lyfla ätt Wålsignelse förmentes hafwa bes
stätt/ nedertåmna uti en lius sty sam kringgiffwer
Bårget hwar uppå de deras May.tr till ära sunn
ga fölljande önskesång .

Syster Himlen har oss nöye/
Gett i denna skära Dag!

Här är Dygdens wackra Fågring/
Här har Lyckan själf fått Fågring/
Intet will nu längre dröya/

Såm aff lefwa har behag
Allt hwad rörs dåt synes fågna/
Allt sitt Lof wårt Swärje ågna/
Syster Himlen har oss nöye
Gett i denna skära Dag!

2.

Allt hwad Norden årtar önska/
Låt oss Nåd Gudinnor ge!

Se/ en ljuflig Bild åll Målning/
Swäries jre åll tåkta prälning
Låtom dåt såm såledz grönskar!

Stådz en ljuflig Sånmar see/
CAROLS Namn är dåt som pryder/
Allt hwad under Svea lyder/
Ty låt ållt hwad Norden önskar/
Och O Nåd Gudinnor gee.

3.

Dåt har blida Öfwermakten/
Dessa Högghetz Torn gjort

Er O Dygdessinnen milda /
Til at wärdigt kunna bilda
Hwilka wäl til Skerne. Traktien
Höga Torn trossa tort.

21

Ell er Mayesteters prydnad/
Äger Olliokroisters Lydna
Har den blida Öfvermakten
Dessa Höghets Torn gjort.

4.

Wäl så leswen i dan Lycka
Säm Er Höghet wärdig är.
Leswen som ehr Närsta Länder
Besör Ehr mäd upräckt Händer
Så skal en nån Slust trycka
Eller ändra Ert Begär /
Intet skal dät ringsta fattas /
Hwar af edra Namn må skattas /
Wäl så leswen i dan Lycka
Som Er Höghet wärdig är.

EXEDJE INLEDER.

Såsom uti en ännmelig Lycksalighet / Dugd og
Ära ner ätta dät förnemsta / hwilka og återimmeli-
gen kunnat hwar andra uti något förutan wara. Så
stämna de och här öfwerens at bepröfa Konung
CARL S og hans Rikes Lycksalighet / där hos
önskan S sig framgent så hos honom hafwa sin
Boning tillika mäd sitt Föllie.

DYSDEN. AXAN.

Hafwandes mäd sig

Amor Dei, Amor Patriæ, Tempus, Historia,

Dyden.

Ät lefwa tusen År og tusen Tisder hinna
Ät Nestors lång: Lif i Dödligheten wiina

Når Dygd og Aa ay har Eftverh længa pryde/
 Dåt ar at wara ddd dält här i Wårlden rdras
 Af stadigt Spökeri og alt i Mörkret söras/
 En säfengt lefwa blir som insett lefwa tyde;
 Wi hiärtans Systier å sam Jordens Efnad grunda/
 Af åh allena två kan grönskas all dät runda/
 Af åh kan Jordens Fält bli åwighetens Fält.
 Sy ar så fasligt argt og mordiskt Afgrundz Ude/
 Säm rår at dygdens Fält åg årans blifwa döde/
 När dygd ar årans Häpp og åran Dygdens Fält.

U X U N.

Ja skönste Systier Dygd där wi tillsammans äre
 Där wi wår Palmer og wår gröna lager bäre/
 Där hafwer Himlens Nåd sin råtea Boning fått/
 När som din Renhet har ett hiärtas Härre blifwit/
 Åg när iag Namnet har ett prisligt Låford gifwit/
 Hwad har naturen då säm dätta öfwergåte?
 Ty utan dätta alt hwar finnes Alexander?
 Dån Lyktan aldrig nåns påföra något Klander
 Eil åg Achillis namn säm lefwer på dåh Grift?
 Hur nånsfin utan åh de Gambas Minne hördes/
 Hur långt tro Cælers lås åg Cyri Rykte sördes/
 Om wi ha deras namn åy gett wår Underkrift?

D Y G D E N.

Im Dygden woro åy åg Årans ådla Häfwer/
 Hur skull dån närsta wårld fått dassa Fågringz Gåfwer?
 Hur skull des starka Rödb så gröna Kwistar ha?
 Hur skull Kong E A R D E S namn säm hela landet prissar
 Säm sig til Himlens högd og klara Fåste wisar
 Förotan wår Bedrieff så stödblig höghet dra?
 Se ett Exempel af dån til åh bägge brinner!
 Se Manhems frida Fält där i sin Sällhet finner
 At nu des Kunga hus alt lysar af wår Glans!

Kong

Kong CAROLS stora namn skal wårt ewärdigt blifwa
Wi sku mot dat han äh siet Sinne welat gifwa
Äg tröna honom mäd en wärdig Seger-Krantz!
Se däfssa Döttrar min säm göra mig dat mästa/
Där Kärlet til sin Gud äg Kärlet til sin nästa/
De säm mitt wärfande altsammans ha i makt/
De säm mitt wälde fört i gswerbornas länder/
Etu siss Kong CAROLS namn ge Syfter dig i händer
Ät du dat säfter i dän klara Stjerne-Trakt!

Q X Q N.

Äm Dygden nänsin blitt Ärans rena Minne
Äm nänsin hiärtat mitt din Kedlgheet haft inne
Så tro at intet här skal mangla på min Pligt/
Tro at dat höga namn säm nu din Tunga törde
Dat iag min Syfter äg mäd sifna dron hörde/
Äg säm för Wärldens ale förmär ha öfwerwilt
Tro at dat länge är min säta redan blifwit
Ärans Minnes Bol mäd wördsam Singrar skrifwit
Där ingen dödlighet dat driffar pläna ut;
Ty däfssa hwilka mig äg mina Wärl plä syta/
Si deras Tjänster sku här aldrig nänsin tryta
De sku män Werlden står äy göra något Slut!
Dän snabba Tiden säm aff älder aldrig gränar/
Så äg Historia den alt aff Tiden länar/
Etu trågit hiälpas äh at sira Kongens Namn
I däm skall äran ge hwad Dygden har förskyllat/
Ätt när de begge ha dat nog äg wärdigt hyllat

Så skall dat söras i Lycksalighetens Samn!!!

F J E R D E I N E R A D E R.

Swerige blifwer aff Lycksaligheten siälff be-
prifat/ hwilken hafwer mäd sig två Cupidines
säm skola betekna Kärlichkeit och frukttsamhet/ haf-
wandes den ena ett brinnande Hiärta/ dän Andra
Cornu Copiæ i Händerna.

Kong

By skåda Ålberdom hwad dina Barn är skedd/
De ha dått råttta af Lyckaligheten wunnit ;
Dåt sorna Luset sãm dån Norska Jorden lyst/
Dånår dått Hedna Gått en Hedna Lycka fill/
Dåt har sin Nåde ståt i mycket bättre stiel/
An då når Lyckan dått en Af Guddyrkan hyste.
En ren ått Gudlig nyt/ har höga Himlen drifwit/
Att sända Swerte ned Se Mig Lyckalighet/
Sãm ått af någon brist på ringste nöje wet/
Ty Nöjet har i mig en Himmelsk Wållust gifwit.
See din Lyckalighet dig Swärje här förårat.
En Konung hwilkens make ått milda styrsel gör/
Att hela wårlden dig dån största kalla bör/
Kong CAROLDES stora Lof ei Sweabarn sãm båra/
Kan nån sin Greteland sin Alexander priså/
Kan Rom sin Romulo ått statta sig utått
Om Cæsars Tappra Hand berömma Land ått haf
Så kan mot dåtta ått din Sålhet Swärje spisa.
Se föllier ikke mig ått intet må dig tryta/
Dån rena Kärlek sãm ått Fruktisamhetens Bror/
Dån pryder dig ått jag i Sanning wiflig eror/
Ditt eget Hiarta ått förmår din Glädie syta.
Ty se förutan ått dått Låf og Åran stora/
Sãm CAROLDES Rykte på sin snålla Tunga bår/
Dån Wållust ått den Nåd/ dån sälla Sångning här/
Wår stora Drottning för, Ulrica Eleonora!
Dån Wållust åttwen ått så swår till ått bestrifwa/
Ått fodrar åttwen af en priftig Svada döb/
Hwar af de Dygders lof kan wårdigt talas mått
Som CAROLS höga bröst ått koppra sinne drifwa/
Så ha twå åttla Bröst en Kärlek tunnast hyså/
En Kärlek hwilken har så ömning Frukt föråre/
De unga Siålar! Ått stiel Himlens Nåde wårde/
Ty dån Föråldrars dygd ått höga Sinnen lyså!
Så tråder driftigt fram i åttigheten s Tåmpel/
Ått röken Offers låff O Sälla Swånka Gått/
Låt åttigheten bli Eht trogne Meningz Tått.

TREDJE ÖPPNINGENS

Sämte Inträde.

Äffter Lycksaligheten inkomma Tre ni-
ga Adlingar hwilka beprisa Hans Kongl.
Höghet Prins CARL mäd hwilken Lycksa-
ligheten så dät nu grönskade sam i framtiden
blifwande Swärje foresedt hafwer.

Dän Första.

Har än ett Kött og Blod en sådan Förmån ägt
At dät wårt wida Blå i Undran kunnat föra
Har en Adon förmått siäls Skönhet Modren röra
Har Venus Kärlek äg til Landz Aneam wrägt/
Så tror jag Himlen här har satt sin wakna Påst
At hugna Nordens Prins sam högre Lyckie äger/
Hwad Afwund eller hwem dät til Förklening säger
At äy A scanius äg Astrild undra måst:

Dåß Himbla Artighet/ dåß underbara Wett!
Ach Himmel låte dig til Nordens Lycka grönska!
Wår Hebes Blåmster Salk så trogit dät dig önska
Sam du Exempel däm til Wans Wäg har gett !!

Dän

Den Andra.

Dån forna Gyllne Tid sãm had' Elysiën,
Dån lær sin lycklig Hand åg Spira återbåra /
Dån lær ditt höga Wett dån til Ewårdig Åra
I danna Nordska Trakt wårt Rike skafft igån ;
Ach Himels Lycka dån sãm i din gyllne Tid
Sår lestwa ! då blir Jord åg Jorden Himmels blid !!

Den Tredie.

Hur ska Prins CAROL widin Stora Förmån zira
Du Tälste utaf dån sãm lycklig' Namnet bår
Du sãm til Spiran åff af Himten buren år
Din Dag wår Åwighet skal aldrig glöma sira !
Ach tes til Nestors År åg i Augusti Lycka !
Du Dygdens Adelsån wår Himels Måster stycke !

Den Fjärta.

Lyckris Åwighet til minnes dässe Orden :
Dåß Tälste Års Furst' CAROL förfallar hela Norden !

Den Andra.

Wi sku i Åwighet wår Byrdna aldrig glöma
Eus Himten själfwer lær åß under Jorden göma !

Den Fjerdie.

Fort måd din Gryffel åg i marmor teckna åpp
Dåt Namn sãm endest blir wår senre Lyckas Håpp!
Tredie

TRÖDE ÖPNINGEN

Sämte Inträde.

Svecia mäd Sär Unglingar. Eternitas.

För att visa sin Underdånighet åg ödmuika Tan-
kar/ framträder själs Swärie mäd Sär stycken
Unglingar / hwilka hafwa Kofelse. Kar i Händerna:
Dig uti Hwighetens Tämpall hwarest stå sär stycken
Altare/ uppå hwilka Eldån brinner / åg aldrafrämst
sitter Hwigheten mäd en lius Ring ångiswen / hwil-
ken då Svecia hafwer utsagt sina Önskingar til de-
ras Man^{tern} Lycksalighet / Sluter mäd några Wär-
sär hela Öpningen.

Svecia.

Så kan åi Afgrund själf wår skönste Sällhet willa
Ett Himnals Nöje har wårt aldrakärste Land/
Hwar Lycka styres af en mer ån Dyadig hand/
Så blifwer Swärie dig alt Ljustigt Tåkt åg stilla!
Du Himnals. bljida Makt sãm hela Wårldån råder
Sãm själfwer har förårt så god åg Lycklig Tid
Dån nu din Svea kan så hjärtlig frögdas wid/
Låt Hwigheten åg fullkänna dina Råder!
Så Lef O stora Kong Lef wål åg städigt grönska!
Lef wål åg nyttia själf dån Wålust. Önnoghet
Sãm du O Landsens Far alt Afwund i förtret
I wärkåt mera giett ån wi dåt kunnat önska:
Ach! stodo Lyckan min att få hwad Tungan wåkker/
Då skulle dese Ord städz swäfsa i min Mum:
Så långt skal bårto bli Kung CAROLS siffa stum

F

Sãm

Såm kalla Nordän sig från heta Söder straffer /
Ty skall dat stora Namn sam denna Dagen prissat
På hwilket Swäries Makt åg Tapperhet beror
Måd Äwiggheten bli i lika grönskand Flor
Såm Ryktet hafwer dat / dat hela runda wissat !

Lef stora Nådes Fru / Fru HEDVIG ELEONORA !
Såm till wår Lyckes Gunst ett wäldigt Upphof är
Lef wäl åll stadigt dat till Wärdigt Låford bår :
Att Himlån genåm dig gett dåse Nader stora.

All du O Landes PRINS du Drättning Swäries Åra
Du CAROLS bästa Frögd åg Högsta Wallust wår
Din Låcka Ljuslighet i wåra Sinnen går
Äg wi ditt Adle Namn i Äwig Minne båra !
Så Lef då Tusån - Säll måd Tusänd Himmåls Gåfwer
Dån Högste ware dig så Nådig from åg blid
Såm wi igånåm dig ha fått en gyllne Tid
På hwilken wi ha fått så många Rik å Hafwår !
Äf hwilken wi ha fått dat åi Kan bli förlora ;
Ett Årsamt Lycko - Pris dat åf all Wärldån tett
Lef wäl åg åka ståd; dån Ljushet du ha gett
Lef Äwig Drättning stor ULRICA ELEONORA !!

Mån du Prins CAROL åb hwad Hiärtans wårde Fågnåd!
Ett glittrand Stjärne - Blåf på Nordste Himlån trakt
I hwilkes Strålar lys din Herr Fars Dugdårs Brakt !
Wårt Hiärta wil dat Låf / sam Mun åi rår tillågna
Äg I Princeffor Twå sam Äwiggheten manar
HEDVIG SOPHIA sam en Bild af Dugdån drar
Äg du O Wakkra sam din Frumors Namn åg har

Sj Dnygdän i sitt Tidt har upfatt Edra Amor
Ug I samt skän samt Wakt uppå wår Rikes Himmel
Säm äro Kongens Män äg Nordste Hiätkens Hand /
Säm äg mäd Edert Swärd förfäkten Kongens Land /
Er röre aldrig nån för - rädlig Hiärnas Swunm el!
Så Slut o Uwigbet säm nu wår Öpning. Slut
Ug hwijsla säm du bör i Önstning för wår Nord!
Wårt Hiärta tolar alt mäd dāse Kärte Ord:
Att Swea sitt Beröm för Konga - Stolen niuter.

Uwigbeten!

Så skall min Längd dän inga Tider hinner /
Dän ä nån Sol äll Natte - Luset winner /
Däff ha dän Dag i Uwiget Minne kwar /
På hwilken CAROLS Namn äg Ura firas /
På hwilken Swerjes Lyfko - Pris dät Jiras
Dän hela Himblen wärdig kallat har.
Så länge Tiden mig i Wården följher
Så länge Böllior till wår Strander stöfsher;
Så ska dät höga Namnet läfswat bli;
Så ska wårt Under - Dän äfsä bekwāda /
Däd säm kan äfs äg hela Swea glāda /
Wår Willia I för annat alt här si!

Finis.

De Balande Kärsoner.

2^{ne} Herdar
2^{ne} Wall = Nymphes
Aurora
Neptunus
Ryftet
En Roman
En Persian
Mars
Apollo
Uvigheten
Minnet
Latinus
Aneas
Romulus
Numa Pompilius
Ufvunden
Teknetydarn
Janus
Beständigheten

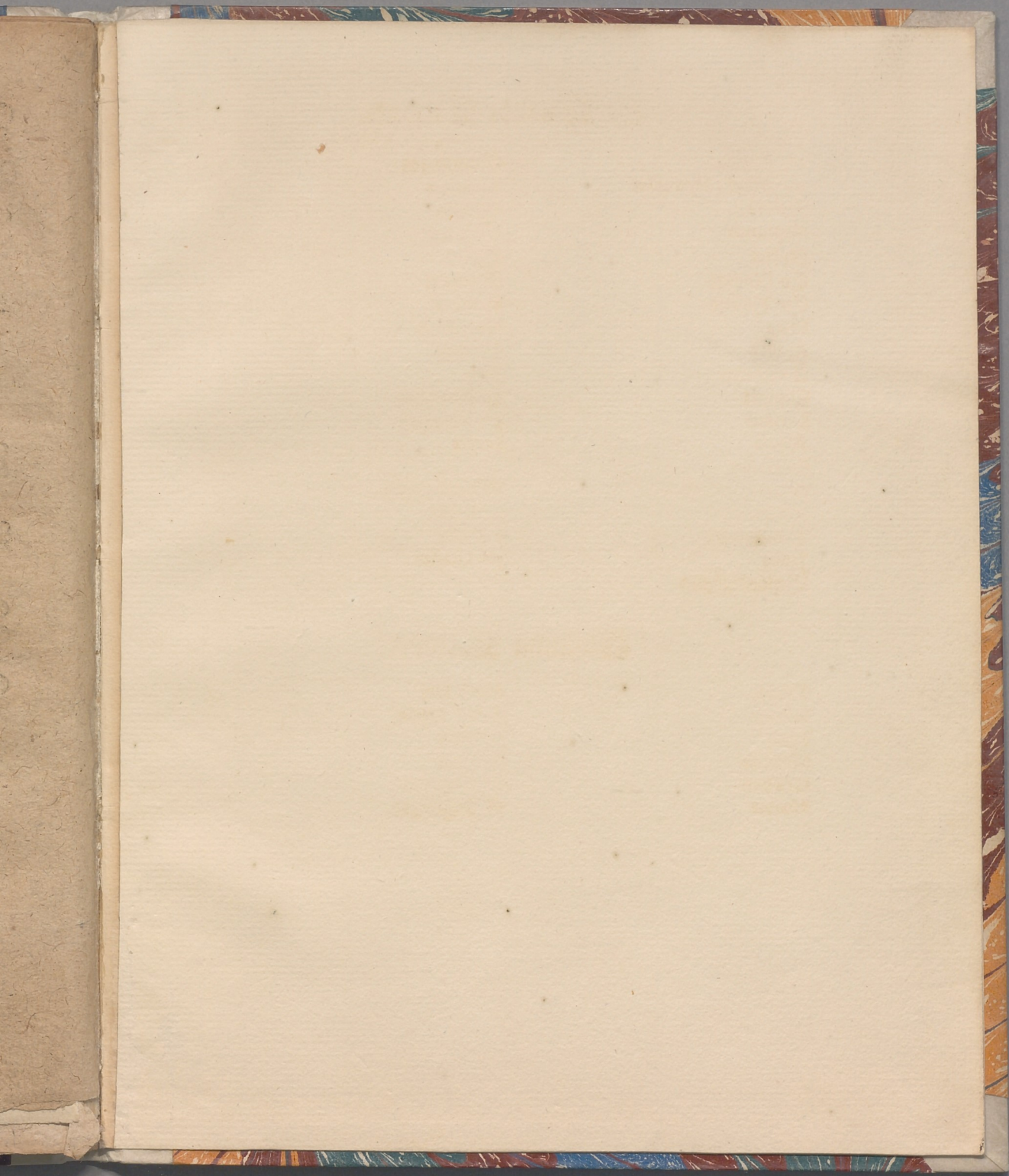
Ganningen
Saturnus
Bären
Sammarn
Hösten
Vintern
Minerva
Mercurius
Dygden
Uran
Ehfsaligheten
3^{ne} Adlingar
Svecia

Sångpärsoner
4 Sirener
9 Muser
3^{ne} Grätier

Stumma Kärsoner.

Trios
Salacia
Echo
Mourian
Graken
Murius

Amor Dej
Amor patriæ
Tenipus
Historia
2^{ne} Cupidines
6 Ynglingar

www.books2ebooks.eu